

sættes generelle normer vedr. f. eks. arealstørrelsen pr. barn, legepladsers indretning, grupperum og hvilepladser. Efter forslagsstillernes opfattelse er selv disse færre normer snarere for mange end for få, idet man kan nøjes med krav om arealstørrelser og sanitære installationer. Lokalernes fordeling, anvendelse og indretning og f. eks. eksistensen af vandhane til spuling af legeplads, drikkevandsfontæner m. v. er spørgsmål, det efter skabelsen af de større kommuner uden risiko kan overlades til kommunerne at træffe bestemmelse om. En udstrakt tilsynsvirksomhed er både arbejdskrævende og overflødig.

Anlægsudgifterne er imidlertid mindre tungtvejende end driftsudgifterne i forbindelse med takten i den fortsatte udbygning. Udgifterne til anlæg af daginstitutioner er i 1971-72 på ca. 110 mill. kr., hvorimod driftsudgifterne på finansloven er anslået til 855 mill. kr. Af driftsudgifterne er den altovervejende del lønninger til de ansatte.

Børne- og ungdomsforsegnens personale anslås i perspektivplanredegørelsen at stige fra 18.400 i 1970 til 45.500 i 1985 ved en stigning i vuggestuedækningsgraden fra 7 pct. i 1970 til 30 pct. i 1985 og i børnehavedækningsgraden fra 17 pct. i 1970 til 50 pct. i 1985. Det svarer med de nuværende personalenormer til en stigning i vuggestuepladser og pladser i privat dagpleje fra 9.100 i 1970 til 34.000 og i børnehavepladser fra 53.000 i 1970 til 130.000. Heroverfor står socialstyrelsens skøn over behovet i 1985: 60.000 pladser i vuggestuer og privat dagpleje og 190.000 børnehavepladser.

Efter forslagsstillernes opfattelse nødvendiggør disse prognoser, at spørgsmålet om personalenormeringer overlades til kommunerne, så de økonomiske ressourcer kan anvendes så hensigtsmæssigt som muligt. En reduktion af personalenormerne vil betyde, at der kan skaffes flere institutionspladser.

Godkendelse af formidling af dagpleje bør efter tilsvarende retningslinjer overtages af kommunerne.

Plejehjem.

Iflg. finansministeriets redegørelse findes der i et moderne plejehjem i dag 60 heltidsansatte i et plejehjem til 60 patienter. For få år siden ansås 40 heltidsansatte for fuldt ud tilstrækkeligt til i enhver henseende at tage sig af dette antal patienter. Perspektivplanredegørelsen skønner, at personaleforbruget ved den offentlige forsg for på institutioner for invalide- og folkepensionister vil

stige fra 18.000 i 1970 til 43.000 i 1985. Denne beregning er baseret på et lavere personaleforbrug (80 ansatte pr. 100 patienter), end man i dag anvender i nye institutioner. Dertil kommer, at der i 1985 efter prognosen skal bruges 40.000 personer til omsorgen for hjemmeboende pensionister, hvilket er næsten en fordobling i forhold til 1970.

Der findes ingen bestemmelser om personalenormeringen i plejehjem, men staten refunderer 75 pct. af driftsudgifterne. Personaleudviklingen understreger betydningen af en omlægning af refusionsystemet.

Der er derimod meget detaljerede krav til plejehjemsbyggeriets standard. Finansministeriet rejser i den omtalte redegørelse tvivl om, at der ved alle kravenes udformning er taget de fornødne økonomiske hensyn, og henviser til, at der ikke er enighed blandt de lægelige og sociale sagkyndige om rettigheden af de konkrete krav.

Finansministeriet finder, at „der er grundlag for en gennemgribende forenkling af normerne, således at det stort set overlades til de kommunale myndigheder at afgøre, hvilken standard plejehjemmene skal have. En sådan decentralisering fører over til spørgsmålet om ændrede refusionsregler“.

Lovændringer.

De foreslåede ændringer skulle indebære en væsentlig indskrænkning i centrale organers tilsynsvirksomhed og dermed en enklere, hurtigere og også billigere forretningsgang.

Finansministeriets redegørelse understreger, at både for daginstitutionernes og plejehjemmenes vedkommende må de foreslåede forenklinger betragtes som en overgangsløsning, idet det må forudses, at de nuværende procenttilskud vil blive søgt omlagt til f. eks. tilskud efter objektive kriterier eller bloktilskud.

Disse mere langsigtede ændringer vil kræve lovændringer, hvorimod ændringerne af de mange normer og standarder kan gennemføres administrativt.

Efter forslagsstillernes opfattelse kan størrelsen af forskellige statsrefusioner dog give anledning til hurtig overvejelse. F. eks. er det næppe hensigtsmæssigt, at kommunerne — som refusionerne i dag er fastsat — stimuleres til at opføre plejehjem i stedet for kollektiver eller beskyttede boliger for ældre (refusionsprocenten for sidstnævnte er i dag 37 ½ procent til sammenligning med 75 pct. for plejehjem).